

[Grønning.]

pligten. Tilbageholdelsesretten omfatter for Saasæd 200 kg pr. ha tilsaaet Areal, for Hestefoder 1 300 kg pr. Arbejdshest og 400 kg pr. Kreatur over 2 Aar. Dernæst findes der Bestemmelser om Tilbageholdelsesret til Svin og Høns til eget Forbrug. Adskillige vilde nok have ønsket, at der i Stedet for denne Tilbageholdelsesret var indført formindsket Leveringspligt for Ejendomme med særlige Afgroder, Udlægningsplads for Tørv, eller hvor Høsten har svigtet. Efter mit Skøn giver Tilbageholdelsesretten imidlertid Plads for den mest ensartede Afgørelse, hvilket er af stor Betydning, for at ingen skal favoriseres paa andres Bekostning. Naar man tænker paa, hvor forskelligt Jorderne er dyrket i de forskellige Landbrugsbedrifter, hvor stor en Rolle Frø, Sukkerroer, Fabrikkartofler, Hør og andre Afgroder spiller enkelte Steder, er det ganske givet, at det vil være forbundet med meget betydelige Vanskeligheder at naa til ensartede Afgørelser i Landets forskellige Egne. Derfor er jeg, efter at have overvejet denne Tilbageholdelsesret, kommet til det Resultat, at dette er den bedste Form. Tilbageholdelsesretten er dog maaske lidt kneben, naar der fastsættes f. Eks. 200 kg Saasæd pr. ha for tilsaaet Areal i 1940. Der er jo den Mulighed, at en Landmand i 1941 ønsker at tilsaa et større Areal, og dette Kvantum paa 200 kg burde rettelig være afhængigt af det Areal, der skal tilsaas næste Aar. Jeg finder ligeledes, at de 1 300 kg pr. Arbejdshest er et knebent Kvantum, navnlig i de Egne, hvor Landbruget drives stærkt og industrielt. Hvis man ikke mener, at man kan afse mere Korn dertil, havde der jo været den Mulighed, at man gjorde, ligesom man, saa vidt jeg erindrer, gjorde under den forrige Krig, nemlig delte Hestene i større og mindre Heste og tildelte de smaa Heste 1 200 kg og de store 1 800 kg. Jeg henstiller dette til Ministerens Overvejelse. Jeg beklager ligeledes, at man ikke kan tilbageholde blot et lille Kvantum til mindre Husdyr og Kalve fra 1 Maaned til et halvt Aar. Det er meget vanskeligt at opdrætte den Slags Dyr — og de skal jo ogsaa opdrættes i Fremtiden — uden at kunne give et lille Tilskud af Korn eller Kraftfoder.

Som Paragraffen er formet med dens særlige Bestemmelser, vil imidlertid kun de Ejendomme, hvor det er haardt paa krævet, gøre Forbeholdsret gældende, og jeg vil ogsaa mene, at enhver Landmand, der nogenlunde er i Stand dertil, bør gøre

sit bedste for at opfylde de Forpligtelser, som denne Lov paalægger ham.

De Priser, der ifølge § 4 skal være gældende for Aflevering og Salg af overskydende Kornbeholdninger, finder jeg er nogenlunde acceptable, og jeg mener ikke, de kan give Anledning til nogen større Kritik. Jeg vil bede dem, der mener — det er jo muligt, der er enkelte, selv om vi ikke har hørt noget derom endnu —, at disse Priser er sat lidt højt, tage i Betragtning, at Forholdene medfører, at Landbruget vil komme til at staa over for en Driftsomlægning, over for en Reduktion af den forholdsvis lukrative Avl, nemlig Svineavl, og det vil ikke mindst det større Landbrug komme til at staa over for. Naar man tager Hensyn dertil, mener jeg ikke, det kan siges, at Priserne i nogen Maade er for høje, og nogen Baggrund for en Kritik findes der heller ikke, fordi man ikke kan paavise noget Land, med hvilket Danmark kan sammenlignes, hvor Priserne er lavere. Man havde vel mange Steder ventet, at Prisen paa Foderkorn ikke var blevet ansat under 26 Kr., og i de Egne, hvor Byghøsten spiller en stor Rolle, vil man være tilbøjelig til at synes, at Bygprisen er kommet for langt under Hvedeprisen, men herpaa bødes der jo meget derved, at Maltbyg og Saasæd samt Overskudskornsalg — det Salg, der kan finde Sted, efter at Afleveringspligten er opfyldt — betinger en noget højere Pris, og jeg kan derfor give Tilslutning til den Prisansættelse, som er foreslaet.

I sin Forelæggelsestale i Dag udtalte den højtærede Minister, at Regeringen senere hen, naar disse Priser var blevet fæstnet, vilde stille Forslag om en Regulering af Landbrugets Lønninger opad. Jeg vil finde det rimeligt, at de Arbejdere i Landbruget, som holder sig selv med Kost og Logi, og som ved denne Lov og andre Love faar deres Livsforødenheder fordyret, faar Ækvivalent for de Forhøjelser, der finder Sted, i Form af et Tillæg til den gældende Løn.

Men jeg vil sige til den højtærede Minister, som jeg har sagt det andre Steder, at vigtigere end at proklamere Lønforhøjelser paa en Tid, hvor der mangler Oversigt over den kommende Vinters Arbejdsmuligheder og Arbejdsløshed, er det at sige til Landmændene, at for saa vidt de ved dette og andre Lovforslag faar flere Betalingsmidler til Raadighed end hidtil, da skal de bruge disse Midler ikke blot til at dække Restancer, men ogsaa til at sætte nyt Arbejde i Gang hver paa sin Ejendom.